

„en Capitains og en General-adjutantlieutenants med. . .	70 Rbd.
„en Lieutenants, Fændriks og „en Understabsbetjents . . .	60 —

Skjøndt Interims-Felttjenestereglementet egentligen kun var givet i Anledning af det i Aaret 1788 begyndte Felttog mod Sverrig, have dog dets Bestemmelser altid været betragtede som gjældende Norm, hvor samme ikke kom i Strid enten med de forandrede Forhold eller med senere positive Lovbud. Dette blev ogsaa erkjendt, da der efter forrige Krig opstod Spørgsmaal om Erstatning til de Militaire for det Tab af Bagage m. v., de i Felten havde lidt; thi den af det daværende General-commissariats-Collegium derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling støttede sig ganske til bemeldte Reglement, hvis Bestemmelser i den her omhandlede Henseende ifkun foresloges modificerede saaledes som dernæst blev approberet ved allerhøieste Resolution af 12te October 1814, hvilken fastsatte:

1. at Officererne pp. skulde erstattes det Tab, de i Felttoget havde lidt paa deres Bagage, med $\frac{3}{4}$ af den Værdi, hvortil de selv havde vurderet samme, men at Godtgjørelsen i intet Tilfælde maatte overstige Værdien af den Bagage, som det kunde antages, at Vedkommende nødvendigviis havde maattet føre med sig i Felten, hvilken Værdi derhos bestemtes til de ved Interims-Felttjenestereglementet efter de forskellige Grader fastsatte Erstatningssatser, nemlig for en Oberst til 300 Rbd., for en Oberstlieutenant til 260 Rbd., osv., som foran anført.
2. at Erstatningen for mistede Heste samt for Tab af Mandstabs Bagage skulde finde Sted i Overensstemmelse med bemeldte Reglement.
3. at de den Kongelige Kasse tilhørende Penge, som Officererne i Felttoget havde mistet, igjen vilde være at godtgjøre med det fulde Beløb, imod at de for et Stabsforhør afslagde deres corporlige Ed paa, at de opgivne

Summer virkelig være borttagne af Tjenden.

Det tør vel saaledes betragtes som en ved Interims-Felttjenestereglementet givet og ved den allerhøieste Resolution af 12te October 1814 bekræftet Regel, at de Militaire skulle have Adkomst til Erstatning, indenfor visse Grændser, for, hvad der af Tjenden fratages dem. Men paa den anden Side kan det ingenlunde ansees som givet, hvorledes denne Erstatning nærmere er at regulere; thi de ommeldte ældre Bestemmelser passe, i Henseende til det Specielle, i de fleste Punkter ikke paa de nuværende Forhold, ligesom ogsaa Resolutionen af 1814 udtrykkeligen kun har givet Regler for Afgjørelsen af de Erstatningsspørgsmaal, der forelaae efter forrige Krig; og Krigsministeriet har derfor ikke kunnet undlade at fremkomme med et Lovforslag til denne Sags Ordning, Noget, hvortil Ministeriet har maattet søle sig saameget mere tilskyndet, som lignende Erstatning, efter Forslag af Marineministeriet, forlangt, ifølge Statsraadets derom i sin Tid tagne Beslutning, er tilflydt samtlige saavel Officerer som Andre, der ved Affairen i Eckernfördefforden i Foraaret 1849 mistede deres Effecter.

Næst at bemærke, at ved de hidtil fra Officerer og civil-militaire Embedsmænd indkomne Andragender om Erstatning for Bagage og Heste ere Tab anmeldte til et Beløb af circa 7000 Rbd., samt at endnu ifkun faa under de tilføjede Bestemmelser indgaaende Erstatningskrav, til et høist ringe Totalbeløb, ere fremkomne fra Underofficerer og Menige, skulde Ministeriet tilføie følgende, betræffende de Grundsetninger, fra hvilke Samme har formeent at maatte gaae ud ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag.

Sees der hen til Hensigten med de tilføjede Bestemmelser, da bør samme formeentlig kun være den, at der skal gives de Militaire Erstatning for usorfflydt Tab af, hvad der har været dem nødvendigt at føre med sig i Felten; thi, ligesom det udtrykkeligen er forbudt at medføre unødvendig Bagage (Interims-Felttjenestereglementet Cap. 6 § 19, og senere Bestemmelser), saaledes er det ogsaa en Selvfølge, at Ingen bør indrømmes Krav paa